

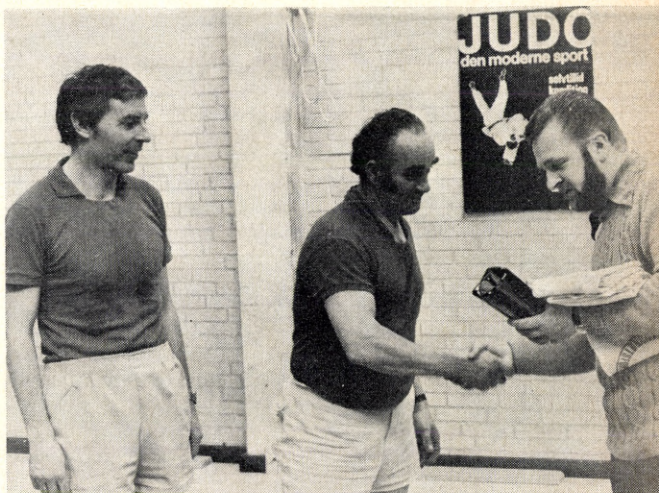

DANSK FIRMAIDRÆT

Judo har DFIF endnu ikke på programmet ved landsstævnet. Præmierne, der overrækkes af Stig Hornbæk til JIF, Århus, skyldes holdsejren i serie 4 i bordtennis

INDHOLD

Leder	2
Interview med Kurt Petersen	3
Viborg fylder 25 år	6
Opfordring til amterne	9
Landsstævnet vinter 75	10
Resultaterne	13
Deltagerberettigelsen	15
Svendborgsundmarchen	15
Læserbrev	16
Randers FS er flyttet	17
Øretæver i lange baner	18
Det varmer	18
Hold reception noget oftere	19
Lydband til Idrætsmærket	19
Det skrev andre blade	20

NR. **4**

MAJ 1975

18. ÅRGANG

Ikke en hund ville gø, hvis firmaidrætten kom med

At der skal være 4 hovedorganisationer inden for idrætten i Danmark forekommer mærkværdigt for nogle, men de fleste af disse undrende har sikkert også affundet sig med tingenes tilstand, fordi de bestræbelser, der for bare få år siden var i gang for at sammenslutte 3 af organisationerne, viste, at der ikke var grundlag for en sådan sammenlutning.

De forhandlinger, der førtes dengang, gav imidlertid firmaidrætten, der jo som hovedorganisation er langt den yngste, lejlighed til at blive draget ind i det samarbejde, der i større eller mindre omfang allerede var etableret mellem de øvrige 3 organisationer. Samarbejdet blev cementeret gennem oprettelsen af Idrættens Fællesråd, hvor de 4 hovedorganisationer samt Danmarks Olympiske Komité har sæde, og hvor alle store problemer for idrætten bliver drøftet i en særdeles positiv og behagelig atmosfære.

Efter at der nu for alvor er kommet gang i forhandlingerne med amtskommunerne om tilskud til idrætten, er dette samarbejde på højeste plan inden for idrætten fulgt op af bestræbelser på kreds- og amtsplan for at stå samlet i forhandlingerne. På laveste plan kniber det imidlertid i allerhøjeste grad med samarbejdet. Der er mange steder endnu ikke et samarbejde i byerne, som firmaidrætten kan være tilfreds med, og det friskeste eksempel kommer fra Skanderborg.

DFIF har som hovedorganisation ofte opfordret sine bysammenslutninger til at søge optagelse i det, som i de fleste byer kaldes De samvirkende Idrætsklubber, og mange steder er firmaidrætten da også kommet med i det lokale samarbejde med de øvrige klubber i byen. Men der er stadigvæk byer, hvor firmaidrætten lukkes ude, og oftest med den begrundelse, at de samvirkendes love ikke tillader optagelse af firmaidrætten. Det er en meget søgt begrundelse, for det må være en hvilken som helst forenings eller sammenslutnings opgave at forny sig i tidens ånd, og hvis de samvirkendes love ikke på nuværende tidspunkt tillader firmaidrætten optagelse, må lovene selvfølgelig laves om. At der ikke er tænkt på firmaidrætten ved lovenes tilblivelse, er naturligt, for organisationen af firmaidrætten er ret ny i mange byer, men hvis en fornuftig organisation nu har fundet sted, må firmaidrætten være selvskreven i idrætssamarbejdet på lokalt plan.

Det er sikkert ikke utopisk at regne med, at baggrunden for firmaidrættens udelukkelse af samarbejdet i virkeligheden bunder i en frygt for, at firmaidrætten skal få for mange haltimer og baner, at firmaidrætten skal få tag i for mange udøvere, at firmaidrætten skal få for stor indflydelse på de samvirkende. Det er ihvert fald sådanne argumenter, man hører uofficielt, når der ønskes en forklaring på firma-

Hvis de negative sider tager overhånd, mister man interessen

I vor præsentationsrække af idrætsudvalgsmedlemmer er vi denne gang nået til Kurt Petersen, der er valgt til at varetage fodboldafdelingens interesser inden for forbundet. Kurt Petersen blev antruffet ved landsstævnet i Fredericia som aktiv spiller – i badminton, og der blev følgende snak ud af det:

– Kurt Petersen, når man begynder at beskæftige sig med firmaidræt, skyldes det så i første omgang interessen for firmaet eller for idrætten?

– Når man som ny medarbejder kommer til et firma og bliver opfordret til at spille på klubholdet, så er det af interesse for firmaet og dets medarbejdere mere end for idrættens skyld. Senere, må jeg nok erkende, er der sket en forskydning til fordel for idrætten.

– Du var også med i det gamle idrætsudvalg, men havde bebudet, at du ville holde op. Nu er du alligevel med i det nye udvalg, hvorfor?

– Det er rigtigt, at jeg var medlem af det gamle idrætsudvalg og befandt mig ualmindelig godt i dets daværende sammensætning,

men det er ikke rigtigt, at jeg har dekretet, at jeg ikke ville fortsætte i det nye idrætsudvalg. Det må vist bero på en misforståelse. Det eneste, jeg kan tænke mig, der kan være tolket som en vis vægring, er nok den kendsgerning, at jeg ikke forlods ville sige ja til deltagelse i et nyt idrætsudvalg uden at kende dets arbejdsbetingelser, idet der var ved at indsnige sig en vis indskrænkning i idrætsudvalgets beføjelser og et vist overformynderi. Da dette blev afklaret, var jeg ikke i tvivl om min stillingtagen, da Sydsjællandskredsen forespurte, om de måtte indstille mig som emne til udvalget.

– Vi befinder os i en myldrende heksekedel ved DFIFs landsstævne, og det får mig til at spørge dig, om det er denne måde, vi skal afvikle vore landsstævner på?

– Uanset under hvilken form vi fremover skal afvikle vore landsstævner, ser jeg det ikke som noget negativt, at landsstævnerne er en myldrende heksekedel, som du ved det spørgsmål indikerer, idet det må være i DFIFs

Kurt Petersen, idrætsudvalgsmedlem fra Slagelse, er ingeniør hos Botved Boats a-s, et af vore store lystfartøjsværfter. Han er næstformand i Slagelse Firma-Sport og valgt til idrætsudvalget efter indstilling fra Sydsjællandskredsen. Han tager sig især af fodbolden i udvalgets arbejde.

interesse, at der sker en hel masse rent idrætsligt ved vore arrangementer. Er det ikke også alle idrætslederens ønske at arrangere et stævne, hvor alt syder omkring en. Jeg har været med til at arrangere åbne stævner, hvor det modsatte har været tilfældet, og det er i hvert tilfælde ikke spændende.

– *DFIFs landsstævner har i mange år koncentreret sig om fodbold, håndbold, badminton og bordtennis. Senere er skydning kommet til. Skal vi udvide »varesortimentet«?* Der er jo andre idrætsgrene på bysammenslutningernes program?

– Hvis du med dit spørgsmål mener, at vi kan sætte lighedstegn mellem et supermarked og et landsstævne, så mener jeg, at varesortimentet skal udvides. Det kræver dog, at den udvidelse, man påtænker, er procentvis stærkt repræsenteret i DFIFs sammenslutninger, for at optagelse kan finde sted.

– *Vi kommer også til at tale om det principielle i, at en organisation som DFIF i det hele taget arrangerer landsstævner eller landsmesterskaber. Ligger det i grunden ikke ganske fjernt fra firmaidrættens idé?*

– Det er nok rigtigt, at DFIF principielt ikke burde afholde landsstævne med det deraf følgende konkurrencerace. Det er alligevel min overbevisning, at vi ikke bør afskaffe landsstævnerne, men gøre disse mindre konkurrencebetonede. Her tænker jeg specielt på fodbold og håndbold, hvor problemet er størst, idet den kropslige kontakt mellem spillerne oftest animerer til usportslig optræden.

Hvis du inden landsstævnet havde stillet samme spørgsmål, ville jeg måske have været mere kritisk i min vurdering af landsstævnernes værdi. Det er første gang, jeg selv deltager som udøver på et badmintonhold ved et landsstævne, og det har i hvert fald bestyrket min tro på værdien af landsstævnet, idet holdet, jeg deltager på, har knyttet kontakt med

et hold fra Ålborg og et fra Ringkøbing også udover den sportslige afvikling i hallen.

– *Du har indtil for nylig været sportslig leder i Slagelse Firma-Sport, hvor der har været stillet store krav til din indsigt i flere sportsgrene. Er du enig med Kaj Daugaard, som i sidste nummer sagde, at en idrætsleder ikke må nøjes med at koncentrere sig om én idrætsgren? Kan man med tilstrækkelig vægt sætte ind mod problemerne, hvis man spreder sig for meget?*

– Jeg er 100 pct. enig med Kaj Daugaard i hans opfattelse af, at en dygtig idrætsleder må have kendskab til andre idrætsgrene end den, hun/han selv repræsenterer. Hvis dette ikke er tilfældet, er jeg sikker på, at hun/han ikke kan drage fordel af de nyskabelser, der sker inden for andre områder. I særdeleshed er det vigtigt, at vi i idrætsudvalget interesserer os for alle de idrætsgrene, der er repræsenteret ved kreds- og landsstævner, idet vi kommer ud for at skulle tage stilling i sager, der vedrører de enkelte idrætsgrene.

Ovennævnte brede indsigt, som jeg efterlyser hos idrætslederne, behøver absolut ikke at koste en masse investeret tid, men kun interesse for andre idrætsgrene med deraf følgende videbegærlighed, som ved mange lejligheder kan tilfredsstilles ved samtaler med andre ledere, ved tilstedeværelse ved sportsstævner, ved diskussioner i idrætsudvalg, ved behandling af protester m. m.

Med andre ord: smid skyklapperne og accepter andre idrætsgrene på lige fod med din egen.

– *Du er næstformand i Slagelse, har bygget bus, er ansat i en stor virksomhed og ikke villig til at stille dig til rådighed som stævneleder, når nabosammenslutningerne skal afvikle stævner. Slapper du nogensinde rigtig af?*

– Jeg opfatter min deltagelse i DFIFs arbejde

som min hobby, og denne hobby har som så mange andre hobbies positive og negative sider. Hvis de negative sider tager overhånd, mister man automatisk interessen. Det modsatte har hidtil været tilfældet, hvad jeg også fremover håber, det vil være. Derfor føler jeg ikke denne side af min tilværelse særligt belastende, ja måske endda afslappende. Det med at tilbyde mig som hjælp for andre sammenslutninger ville jeg ikke gøre, hvis der ikke var en vis tilfredsstillelse i dette arbejde.

Tiden til at bygge hus er fortrinsvis fundet lørdag-søndage, helligdage og ferier, idet Slagelse Firma-Sport i stor udstrækning har måttet undvære mig i disse tidsrum.

– *Har du en egentlig idrætslederuddannelse bag dig, eller er dine lederegenskaber bare noget, som ligger dig i blodet?*

– Jeg har ingen uddannelse som idrætsleder bag mig, og jeg er sikker på, at DFIFs sammenslutninger fortrinsvis drives af ledere som jeg selv.

Jeg har aldrig lagt så meget vægt i en egentlig lederuddannelse. Det væsentlige for sammenslutningerne er at finde de rigtige lederemner og motivere disse til at gå ind i arbejdet. Lederne skal siden hen løbende have mulighed for gennem kursusudvalgets tilbud at frekventere de kurser, hun/han mener kan støtte hende/ham mest muligt i det daglige lederarbejde.

– *Som medlem af idrætsudvalget beskæftiger du dig med tilrettelæggelsen af stævner som dette landsstævne, men der ligger også et stort arbejde i de enkelte sammenslutninger med at tilrettelægge de løbende turneringer. Kan der tænkes et samarbejde mellem kursusudvalget og idrætsudvalget om en løbende uddannelse af firmaidrætsledere i f. eks. turneringstilrettelæggelse?*

– Hvis kredsene fungerer, tror jeg ikke, at der er ret megen idé i et samarbejde mellem

idrætsudvalget og kursusudvalget. Der findes i de fleste sammenslutninger ledere med flere års erfaring i turneringstilrettelæggelse, og disse ledere, véd jeg, er villige til at hjælpe nye sammenslutninger og sammenslutninger, der har mistet kapaciteter på området. Det er trods alt ved den daglige turneringstilrettelæggelse, man opnår den erfaring, som er nødvendig. Når lederne så har opnået en vis færdighed i turneringstilrettelæggelse, eventuelt støttet af den know-how, der findes i sammenslutningerne og kredsene, så mener jeg, at det er rigtigt, at kursusudvalget søger etableret kurser i turneringstilrettelæggelse på et avanceret niveau udøvet af håndplukkede eksperter på området.

De ledere, der frekventerer disse kurser, vil sprede deres viden og højne standarden i turneringstilrettelæggelse samt give sammenslutningernes medlemmer en bedre turneringsafvikling, sluttede Kurt Petersen denne samtale. wor-

Nordisk møde i Svendborg

Den 5. april var repræsentanter for de nordiske firmaidrætsforbund samlet til møde i Svendborg, hvor emner af fælles interesse diskuteredes. 3 finske, 1 norsk og 1 svensk gæst havde DFIF ved denne lejlighed.

Blandt de emner, der var på programmet, var de nordiske motionslandskampe, og fra Sveriges side blev det foreslået, at der nu holdes en pause med disse landskampe. Det havde ingen af de øvrige noget at indvende imod, og da disse landskampe aldrig har haft interesse i Danmark, vil der sikkert også blive grædt tørre tårer herhjemme ved modtagelsen af denne nyhed.

Viborg Fag- og Firmasport fylder 25 år den 10. maj 1975

Den 10. maj i år er det 25 år siden, at Viborg Fag- og Firmasport blev stiftet.

Det må være naturligt på denne baggrund i disse dage at lade tankerne gå tilbage og forsøge at overveje, hvad der var motiveringen for at stifte foreningen.

Det, der har bevæget stifterne af Viborg Fag- og Firmasport til at danne en sammenslutning i 1950, er dog nok ikke så forskelligt fra det, der har motiveret stifterne af vore yngste sammenslutninger. Nemlig et behov for inden for rammerne af en fasttømret organisation at afvikle en fodboldturnering for hold dannet af fodboldinteresserede, der havde det tilfælles, at de havde samme arbejdsplads eller tilhørte samme fagorganisation.

Tilfældet har spillet os midler i hænde, der bekræfter denne formodning.

Gulvtæppet i et ældre ægtepars lejlighed trængte til en udskiftning, og håndboldudvalgsformandens håbefulde søn var i den anledning den villige hjælper, der bl. a. bistod med at fjerne gamle aviser. Aviserne var eksemplarer af Viborg Amts Socialdemokrat fra 1949. Da drengen nysgerrigt blader avisen fra den 19. juni igennem, slår han selvfølgelig op under sporten, og her finder vi følgende uddrag af et referat af semifinalerne i firmasportens turnering:

Jernbanefunktionærerne og HK vandt

Der var ikke så få tilskuere til firma-fodboldens finalekampe i aften, og der tjentes en pæn skilling, som falder på et tørt sted. Der kunne være indtjent et par hundrede kroner mere, om man havde undladt at spille omkamp om førstepladsen i aften og i stedet lavet en helt ny kamp. Såvel dommer som det ene holds spillere var uinteresserede i en omkamp på 2 x 7½ minut, da mørket var så tæt, at det hverken for spillere eller dommer var

let at følge bolden. Nogen helt tilfredsstillende afgørelse kan man ikke få under sådanne forhold.

I den første kamp vandt HK 4-1 over post- og toldvæsenet.

Kampen om 1. pladsen stod mellem skotøjsarbejderne, der var favorit, og jernbanefunktionærerne. – Det blev en meget lige kamp. Jernbanefunktionærerne fik efter kampen overrakt den udsatte statuette, der skal vindes tre gange i træk eller fem gange i alt, og samtlige 22 spillere samt de dommere, der har medvirket i turneringen, fik hver en sølv-nål.

Dette uddrag vidner for det første om, at firmasportskampe dengang var begivenheder, der var omfattet af stor interesse. Det vidner også om, at stiftelsen af Viborg Fag- og Firmasport skete på baggrund af et behov for at have en fast organisation bag en allerede eksisterende firmaidrætturnering.

Firmaidrætsmedlemmer, der var drenge, da firmasportens første kampe blev afviklet, kan i øvrigt også berette om det store antal tilskuere, der var til stede ved kampene mellem Slagteriet og Arbejds mændene. Antallet af tilskuere kunne endda overstige tilskuerantallet til en VFF-kamp, der blev afviklet på det nærliggende stadion på samme tidspunkt. (Det har måske været en af årsagerne til, at VFOFs anmodninger om at blive optaget i Idrætssamvirket havde svært ved at blive imødekommet).

Hvor er den første protokol?

I et tidsrum op til 1959 er Viborg Fag- og Firmasports historie lukket land for os. Når man grundlægger en forening, har man selvfølgelig ikke tanke for et 25 års jubilæum. De nære problemer – at få organisationen til at køre efter hensigten – er det vigtigste, og det historiske materiale i form af en forhand-

lingsprotokol kommer i anden række. Den findes sikkert, men hvor?

Den første side i den ældst kendte forhandlingsprotokol daterer sig fra den 29. august 1959.

Denne dag blev der taget en vigtig beslutning, nemlig at man skulle anmode om optagelse i Dansk Firmaidrætsforbund. I øvrigt afslører denne forhandlingsprotokol, at fodboldturneringer om sommeren helt op til 1962 må have været den eneste idrætsdisciplin, der blev afviklet inden for VFOFs rammer. Som sammenslutningens navn vidner om, er der heller ingen tvivl om, at klubhold fra fagorganisationer i de første mange år har spillet en stor rolle.

I foråret 1962 blev det besluttet at afvikle en håndboldturnering i vinteren 1962. Denne beslutning blev dog ikke en realitet på grund af mangel på lokaler, men i foråret og sommeren 1963 blev der afviklet en håndboldturnering. Det skete dog indendørs. Men en ny disciplin havde fået fodfæste.

Eget klubhus i 1966

En anden vigtig begivenhed skal også nævnes. Fra sommeren 1964 fik firmasporten stillet et areal til rådighed af Viborg Kommune, hvor der dels var plads til at afvikle to fodboldkampe samtidigt, dels plads til også at afvikle en udendørs håndboldturnering. Dette gav anledning til, at sammenslutningens daværende bestyrelse traf beslutning om at opføre et klubhus på det pågældende areal. Det havde været målet, at klubhuset kunne have været færdigt til indvielse på 15 års jubilæumsdagen, den 10. maj 1965, men vanskeligheder,

I forbindelse med Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde i Viborg i 1966 indviedes VFOFs nye klubhus. VFOFs daværende formand, Jobs Nüchel, ses her sammen med DFIFs daværende formand, Henry Agerkov Pedersen (th), foran klubhuset, som nu skal udvides med cafeteria og bestyrelseslokaler.

der hovedsagelig udsprang i, at klubhuset skulle opføres ved frivillig arbejdskraft, bevirkede, at det først kunne indvies i oktober 1966. Det blev da indviet i forbindelse med Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde i Viborg, hvor formanden for DFIF, *Henry Agerskov Pedersen*, foretog indvielsen.

Mulighederne for at dyrke vinteridræt (bordtennis, badminton, indendørs fodbold og håndbold) spiller en ret afgørende rolle for en firmaidrætssammenslutnings størrelse. Kan man tilbyde muligheder for inden for en turnerings rammer eller som træning, at klubber kan deltage i disse vinterdiscipliner, fås et betydeligt større antal klubber og medlemmer i tale.

Det kan derfor ikke undre, at udvidelsen af halkapaciteten i Viborg blev af afgørende betydning for VFOF.

Indendørs fodbold havde været på sammenslutningens program siden januar 1963, men kun i form af et indendørs stævne afviklet i samarbejde med en lokal avis. Det maksimale antal deltagende hold var 41. Men i tilslutning til den nævnte øgede halkapacitet fik vi mulighed for at leje gymnastikhøjskolens hal om mandagen fra kl. 18–23, og på det grundlag blev det muligt fra vintersæsonen 1967/68 at afvikle en løbende indendørs fodboldturnering for 60 hold.

Denne kontakt, som Viborg Fag- og Firma-sport hermed fik med et større antal klubber, fik afgørende betydning for den videre udvikling.

VFOF var i øvrigt den første klub i Viborg, der havde damer med til indendørs fodbold.

Fint samarbejde med skytterne

7-mands fodbold, der blev indført i 1970, satte yderligere skub i udviklingen, og i no-

vember 1973 satte vi skydning på programmet. Baggrunden var den, at vi havde konstateret, at en korporationsskydning arrangeret af Viborg Skytteforening havde deltagelse af mange firmahold. På dette grundlag sluttede vi, at der måtte være basis for en skyde-turnering, og formodningen viste sig at være begrundet. Vi havde succes på arrangementet, så skydningen er nu en fast disciplin hos os. I denne forbindelse skal i øvrigt nævnes, at vi har fået etableret et meget fint samarbejde med Viborg Skytteforening.

Det har endda bevirket, at vi også afvikler en sommerturnering i skydning på 200 m baner, en disciplin, som DFIF ikke har på programmet.

Nogle af klubberne i VFOF dyrker badminton, bl. a. står VFOF som formidler af leje af hal til disse klubber. Og efterhånden er interessen for badminton blevet så stor, at vi tror, vi kan finde klubmedlemmer, der vil påtage sig at styre en badmintonturnering. Og så kommer bordtennis nok også med en gang.

En gennemgang af VFOFs aktiviteter i 25 år kan ikke slutes uden at omtale motionskampagnerne, som sammenslutningen vandt i 1972 og 1973. Denne forårsmotionskampagne, der i Viborg samtidig virker som for-

*Henning
Nielsen,
DFIFs
kasserer,
som sam-
tidig er
formand
for Viborg
Fag- og
Firma-
sport har
skrevet
artiklen
om
jubilæet.*

Opfordring til amtskommunerne

træning til Hærvejsmarchen, har været så stor en succes, at TRIM-Komiteen i Viborg, som VFOF i øvrigt tog initiativet til oprettelsen af, med stor succes viderefører den. Vi var glade for vor deltagelse i kampagnerne, der gav os en meget stor good-will.

Det skal også nævnes, at en ændret struktur i De samvirkende Idrætsklubber – forårsaget af kommunesammenlægningerne – gav anledning til, at en fornyet ansøgning fra VFOF om optagelse i Idrætssamvirket blev fremsendt. Denne gav til resultat, at vi blev medlem, og det medlemskab har vi haft megen gavn af.

Viborg Fag- og Firmsports bestyrelse håber nu, at vi kan indlede jubilæumsåret med indvielse af et udvidet klubhus, hvori vi vil have såvel kontor som cafeteria.

Henning Nielsen

Ikke en hund ville gø

(fortsat fra side 2)

idrættens udelukkelse. Men frygten er aldeles ubegrundet, for firmaidrætten har en helt naturlig afgrænsning, hvilket begrebet firmaidræt byder i sig selv.

At Skanderborg Firmaidræt ikke kan optages i byens samvirkende idrætsklubber, virker helt paradoksalt, når man samtidig får at vide, at SIK sidste år optog byens hundeførerforening, som i år – i kraft af medlemskabet – har fået et tilskud på 3.000 kroner. Det skal såmænd være hundeførerne velundt, men hvorfor firmaidrætten skal lukkes ude, får stå som en gåde. Vi tror ikke, at en hund ville gø, hvis firmaidrætten i Skanderborg også kom med i samarbejdet.

På baggrund af de forhandlinger, som har fundet sted i visse amter med henblik på etableringen af økonomiske støtteordninger til amtsforeninger eller kredse, har Idrættens Fællesråd skrevet til amtskommunerne over hele landet. Skrivelsen er sålydende:

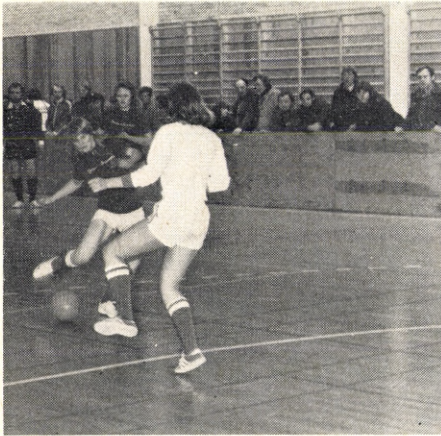
»I Idrættens Fællesråd er man bekendt med, at der flere steder i den seneste tid er foregået forhandlinger mellem amtskommunerne og idrættens amtsorganisationer med henblik på etablering af økonomiske støtteordninger.

I modsætning til vore lokalforeninger har amtsorganisationerne ikke mulighed for økonomisk støtte gennem fritidsloven, og vi hilser derfor med stor tilfredshed, at amtskommunerne viser positiv forståelse for dette forhold.

Såvidt vi i Idrættens Fællesråd er informeret, er forhandlinger om amtskommunale støtteordninger sket på baggrund af, at en enkelt organisation har rettet henvendelse, og vi vil derfor gerne ved nærværende tillade os at henstille, at eventuelle støtteordninger kommer til at omfatte alle idrætsorganisationer inden for den respektive amtskommune.«

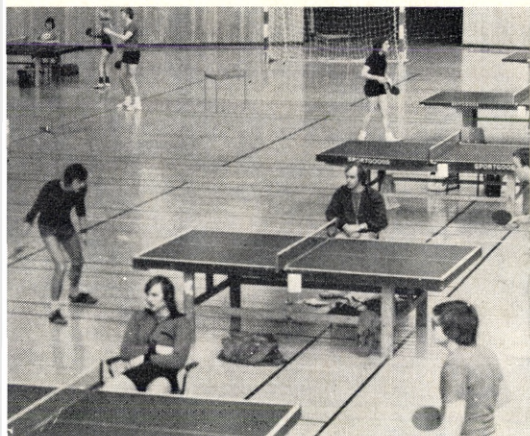
Det vil altså sige, at man fra idrættens hovedorganisationer er interesseret i, at alle forhandlinger med amtskommunerne sker med et fælles forhandlingsudvalg fra idrættens side. DFIF anbefaler kredsbestyrelserne at udpege forhandlere, der kan deltage i de forhandlinger, som må antages at ville finde sted efterhånden i de fleste amter landet over.

02 Københavns Telefon Aktieselskab er ved at melde optaget på områdenummer 01. Fra den 28. maj tages derfor områdenummer 02 i brug, og det berører redaktøren. Hans telefonnummer vil fra den dag være 02 - 90 13 35.

Landsstævnet 75

Tv. Afgang Helsingør 06.02 – ankomst Fredericia 10.36. Derunder en situation fra en af damefodboldkampene. Der blev mål. Nederst ses Viborg Kommunes vindende hold i håndbold. I midten et vue ud over Kongreshallen i Kolding, hvor de individuelle rækker i bordtennis afvikledes. Th. lykønskes vinderen af herremesterrækken i badminton, Kim Christensen, Randers, af finalemodstanderen, Preben Hansen, Køge (tv). Derunder 2-årige Marianne på moders arm. Marianne var Syd-banks mascot og bragte holdet held til at vinde damerækken i håndbold. Nederst farvel til Fredericia og Landsoldaten. Ses vi igen?

Landsstævnet i Fredericia

En udtalelse fra et formandsmøde for Dansk Firmaidrætsforbunds sammenslutningers formænd betyder sandsynligvis, at det var sidste gang, DFIFs landsstævne holdtes samlet. Ja, så er det med det samlede endda så som så, idet det i week-enden den 22. og 23. marts afviklede vel næppe kan siges at være et samlet stævne. En del af badmintonarrangementet måtte henlægges til Middelfart, det samme måtte hele skydestævnet, og den individuelle del af bordtennistævnet måtte afvikles i Kolding. Men ellers var det Fredericia, der var værtsby for landsstævnet vinter 1975 – måske for sidste gang?

Tilslutningen til dette landsstævne oversteg alle tidligere års stævner, og formandsrådets udtalelse om at dele stævnet op bliver en simpel nødvendighed, for ingen sammenslutninger vil kunne påtage sig et arrangement af denne størrelse, hverken organisatorisk, hal-mæssigt eller indkvarteringsmæssigt.

Noget vil imidlertid blive savnet, hvis man må ty til at dele landsstævnet op. Der vil ikke i fremtiden være grundlag for at arrangere lørdag aften stævnefest, som i år foregik på Hybylund, hvor stemningen aftenen igen var meget høj.

Ellers adskiller dette års landsstævne sig fra de foregående års ved at være gennemført uden en eneste protest. Det tjener Fredericia Fag- og Firma-Idrætsforbunds ledelse og mange hjælpere til stor ære. At stævnet tidsmæssigt forsinkes, kan ikke være arrangørernes skyld. Det havde rod i mange langvarige og jævnbyrdige kampe i såvel badminton som bordtennis. Tak til Fredericia for et veltilrettelagt stævne. Fredericia-folkenes erfaring i at arrangere et sådant kæmpeforetagende vil blive savnet ved fremtidige landsstævner. Også selv om de vil blive af et mindre omfang.

Fodbold

Vejle møder hvert år frem med stærke herrehold. Sidste år blev Vejle Plastic vindere af landsstævnet, og i år spillede Boltefabrikken sig frem til finalen. Vejlespillerne var vist så nær en landsstævnesejr, som man kan komme, men modstanderne fra *Privatbanken* i Viborg viste sig altså i den sidste ende at være de stærkeste – eller måske at have forpagtet det sidste held. Privatbanken vandt 5-4 efter en fantastisk spændende kamp, hvor sejren som sagt lige så godt kunne have gået til Vejle.

Privatbanken i Viborg var så tæt ved en dobbeltsejr, som man kunne komme. Indtil kort før tid var bankens old boys-spillere foran i kampen mod *Tulip*, der repræsenterede DKSI. Tulip vendte kampen i de sidste minutter og vandt med 4-3.

I damefinalen var der ingen tvivl om, at *Sundby* fra DKSI var det stærkeste hold. Det vandt 5-1 over Frem, Røjle (Middelfart).

Håndbold

DFIFs kasserer, Henning Nielsen, som tillige er formand for den jubilerende sammenslutning i Viborg, kan være glad for, at han ikke overværede finalerne i fodbold og håndbold. Det ville nerverne ikke have kunnet holde til. Havde det været spændende i de ovenfor omtalte fodboldfinaler med Viborgs deltagelse, blev det ikke mindre spændende i herrernes håndboldfinale, hvor Henning Nielsens egen klub, *Viborg Kommune*, mødte Solrød Kommune (Køge).

Kampen tydede ingenlunde på, at det var to firmaidrætshold, der mødtes, men dramatik og tempofyldt spil var nogle af de ingredienser, der gjorde kampen så spændende, som den udviklede sig til at blive. Først mod kampens slutning, da Viborg-holdet satte en

10-6 føring over styr, blev det rigtig spændende. Solrød Kommune udlignede kort før tid til 10-10, men måtte så se sejren glide sig af hænde, da Viborg fik et for alle andre end dommeren ubegribeligt straffekast, som ikke blev misbrugt. Sejren gik til Viborg for fjerde år i træk.

I damefinalen måtte vinderne fra landsstævnet sommer 1974, Holborn, Holstebro, se sig omtrent nedspillet af *Sydbank*, Åbenrå, der vandt så sikkert som 11-4. Som resultatet viser, var der aldrig spænding i den kamp. Dertil var bankpigerne for gode.

Badminton

I holdturneringerne gik sejrene til Jylland. Ålborg vandt såvel serie 1 som serie 2 ved henholdsvis *IF Posten* og *Nellemann*. I serie 3 var det Randers-holdet *Gerni*, som vandt.

Fra de individuelle rækker skal nævnes, at herrernes mesterrække vandtes af sidste års landsstævnevinder, *Kim Christensen*, Randers, over en tidligere vinder, Preben Hansen, Køge.

Bordtennis

I holdturneringen er der tradition for, at *IF Posten*, København, vinder den bedste række, og traditionen blev da heller ikke brudt i år. Med tre sikre sejre sikrede holdet sig sejren for ingen ved hvilken gang. Ellers var det DSB-folkene, der huserede, idet de vandt både serie 3 og 4. Coca Cola, Århus, og FIFV, Ålborg, vandt de to øvrige rækker.

I herresingle var Stig Lüthje ikke med, men alligevel var det en af *IF Postens* spillere, *René Lützen*, der vandt. Der er ikke noget at sige til, at *Posten* dominerer holdturneringen, når de har så ensartet spillestyrke individuelt.

Skydning

Sidste års landsstævnevinder, JIF, Odense,

måtte nøjes med en femteplads. *IK Telefonen* – også fra Odense – var denne gang det bedste hold med 573 points, 6 mere end Flyvestation Karup.

DFIF-skydningens mæcen, den tidligere idrætsudvalgsformand, *Anker Jensen*, Århus, havde udsat et sølvfad til den bedste kvindelige skytte, og det blev vundet af *Annie Thomsen*, Fredericia, med 198 points.

Resultaterne fra landsstævnet

FODBOLD

Damer

1. Sundby, Nørre Sundby (DKSI)
2. Frem, Røjle (Middelfart)

Old Boys

1. Tulip, Vejle (DKSI)
2. Privatbanken, Viborg

Herrer

1. Privatbanken, Viborg
2. Boltefabrikken, Vejle

HÅNDBOLD

Damer

1. Sydbank, Åbenrå
2. Holborn, Holstebro

Herrer

1. Viborg Kommune
2. Solrød Kommune, Køge

BADMINTON – HOLD

Serie 1

1. *Posten*, Ålborg
2. *Vigen*, Roskilde

Serie 2

1. Nellemann, Ålborg
2. Egebjerg Kommune, Svendborg

Serie 3

1. Gerni, Randers
2. OSI, Odense

BADMINTON – INDIVIDUELT

Mesterrækken

- DS Lis Vinter, Nordsjælland
HS Kim Christensen, Østjylland
DD Margit Rønn/Lisbeth Mogensen, Fyn
HD Kim Christensen/P. Pallisgaard, Østjyll.
MD Lisbeth Mogensen/B. Larsen, Fyn

A-rækken

- DS Ellen Sørensen, Østjylland
HS Ole Sørensen, Østjylland
DD Laila Gilberg/Henny Hansen, Fyn
HD H. Mortensen/Bent Bøje, Fyn
MD Ulla Præstegård/E. Karlsson, Fyn

B-rækken

- DS Lis Lerche, Østjylland
HS Henning Christensen, Vestjylland
DD Inge Stilling/Anni Hansen, Sydsjælland
HD J. Nielsen/P. K. Hansen, Nordjylland
MD Laila Gilberg/A. Secher, Fyn

Old girls/boys

- DS Bente Christensen, Nordsjælland
HS Ejner Jensen, Nordsjælland
DD Lis Jensen/Elly Hartmann, Nordsjæll.
HD L. Andersen/K. Daugaard, Nordsjæll.
MD Ruth Mortensen/F. Schmidt, Nordsjæll.

BORDTENNIS – HOLD

- Kl. 1. Posten, Kbh., Landskredsen
- Kl. 2. Coca Cola, Århus, Østjylland
- Kl. 3. JIF, Kbh., Landskredsen
- Kl. 4. DSB, Århus, Landskredsen
- Kl. 5. FIFV, Ålborg, Nordjylland

BORDTENNIS – INDIVIDUELT

Klasse 1

- DS Sonja Andersen, Vejen
HS René Lützen, Postens IF
HD J. Eriksen/B. Henriksen, DJIF

Klasse 2

- HS Bjarne Henriksen, DJIF
HD B. Vistinsen/H. P. Danielsen, Vejen

Klasse 3

- HS Lars Hansen, DJIF
HD J. Mortensen/L. Hansen, DJIF

Klasse 4

- HS John Christensen, Århus
HD Å. Myken/A. Sørensen, Århus

Serie 5

- HS Jørgen Kristensen, Ålborg
HD B. Randa/K. Nielsen, Århus/Randers

Klasse 6

- MD Sonja Andersen/Kim Lundgård, Vejen

SKYDNING – HOLD

Herrer

Kl. A IK Telefonen, Odense	573 points
Kl. B Posten, Landskredsen	558 points
Kl. C Amscan, Svendborg	538 points
Kl. D EKCO, Odense	528 points

Damer

Kl. A Slottet, Odense	584 points
Kl. B Shell Raffinaderiet, Frcia	577 points

SKYDNING – INDIVIDUELT

Herrer

Kl. A John Iversen, Odense	195 points
Kl. B Jørgen Jensen, Vamdrup	190 points
Kl. C Kurt Hansen, Svendborg	187 points
Kl. D. Keld Knudsen, Slagelse	182 points

Damer

Kl. A Annie Thomsen, Fredericia	198 points
Kl. B Solvej Geertsen, Slagelse	198 points

Deltageberettigelsen ved kreds- og landsstævner

Der har i forbindelse med afviklingen af kreds- og landsstævner inden for Dansk Firmaidrætsforbund været rejst nogle spørgsmål om deltagereberettigelsen. Spørgsmålene er blevet sammenfattet og forelagt lovudvalget, som har knyttet følgende kommentarer til dem:

A. Kan en klub på f. eks. 2 medlemmer accepteres som en klub?

Lovudvalget: Det er altid sammenslutningernes egne bestemmelser, der gælder med hensyn til, hvor mange medlemmer en klub mindst skal bestå af. Er en klub godtaget som medlem i en sammenslutning, skal dette automatisk accepteres af kredsen og forbundet.

B. Kan det godkendes, at et doublepar i badminton/bordtennis er sammensat af deltagere fra 2 forskellige klubber i samme sammenslutning eller fra 2 klubber i hver sin sammenslutning eller kreds?

Lovudvalget: Det kan godkendes, at en doublepar er sammensat af deltagere fra 2 forskellige klubber under samme sammenslutning, når klubnavnene er anført på tilmeldelsen.

Idrætsudvalget for det pågældende stævne har dog den endelige afgørelse. Lovudvalget mener, at der er skabt præcedens herfor gennem tidligere stævner, ligesom sammensætninger af nævnte art også har været foretaget af stævneledelsen under stævnet på grund af afbud, sygdom, udeblivelse eller lignende.

C. En student er beskæftiget i en virksomhed i 4 måneder (ferieperioden) og deltager i den lokale firmaturnering. Hvor lang tid, efter at ansættelsesperioden er ophørt, er studenten deltagereberettiget?

Lovudvalget: I kreds- og landsstævner kan kun spillere deltagere, som på afholdelsestidspunktet er ansat eller beskæftiget i firmaet, hvorunder klubben hører. Altså ophører studentens deltagereberettigelse i samme øjeblik, han forlader firmaet.

Hvad sammenslutningerne angår, må deres egne love respekteres. Det er f. eks. ikke ualmindeligt, at en bestemmelse om, at man må spille en påbegyndt turnering færdig, selv om man forlader firmaet inden turneringens afslutning, findes i sammenslutningernes love.

D. En fodboldspiller er ansat i et firma i X-by og deltager i den lokale firmaturnering. I mange week-ender er han afgivet til firmaets afdeling i Z-by, og spørgsmålet er her-efter: Er han deltagereberettiget på firmaets hold i Z-by, hvis det kvalificerer sig til deltagelse i kreds- og landsstævner?

Lovudvalget: En spiller kan aldrig deltage på mere end 1 klubhold ad gangen, uanset hvordan hans arbejdsforhold er. Med hensyn til klubskifte, spærretid m. v. henvises til klubbernes og sammenslutningernes egne regler.

Svendborgsundmarchen

Svendborgsundmarchen er i år fastlagt til den 7. og 8. juni og finder sted for tredje gang. Marchen har det særlige ved sig, at de lange ruter om søndagen flere gange krydser Svendborgsund, Thurøsum og Skurupøre Sund, og det sker med en udflygtsbåd, gamle »Helge«, der i mange år har sejret vandet tyndt mellem Fyn, Tåsinge og Thurø til glæde og fornøjelse for turister. »Helge« er chartret til på denne søndag at sejle med marchdeltagere, og dem, som var med i fjor, vil mindes det fornøjelige arrangement som et kærkomment indslag i marchen.

Nærmere oplysninger om marchen kan fås hos Svendborg Turistforening, Møllergade 20, 5700 Svendborg. Telefon 09 - 21 09 80.

Kredsvinder uden adgang til landsstævnet

I DANSK FIRMAIDRÆT nr. 1/1975 kan man læse, at der på kredsgeneralforsamlingen blev nedsat et idrætsudvalg til bl. a. at revidere propositionerne til kreds- og landsstævner, og den blev løst, som der står i bladet. Det må vi i Idrætsforeningen Posten, Fredericia, erkende, at den blev, dog også så kraftigt, at vi mener, forbundet og udvalget ikke selv kan fortolke den mere.

Grunden til vor utilfredshed er den, at vi den 25. januar 1975 deltog i skydning om det sydjyske kredsmesterskab i Åbenrå med et hold i C-rækken. Vi vandt denne række med 536 points, men efter de reviderede propositioner må man højst skyde 525 points + et tillæg på 10 points, hvilket altså vil sige, at vi havde skudt 1 point for meget. Denne situation blev vi også gjort opmærksom på i Åbenrå, og vi var også villige til at rykke op i B-rækken, men det ville de ikke gøre, for – som de sagde – propositionerne er så nye og vanskelige at fortolke.

Efter denne besked tog vi til Fredericia med et kredsmesterskab og var klar til at tage til Middelfart den 22. og 23. marts til landsstævnet.

Den 14. marts – samme dag som vi modtog programmet for landsstævnet – fik vi besked fra vor lokale sammenslutning om, at vi var blevet diskvalificeret til landsstævnet på grund af det ene point, og det blev vi til trods for, at der står i propositionerne:

»Hvis holdresultatet ved kredsstævnet ligger mere end 10 points over det for nærmeste højere klasse gældende gennemsnit, skal holdet ved deltagelse i landsstævnet rykkes en klasse op«.

Dette havde vi accepteret hele tiden, både over for skydeledelsen i Åbenrå og over for vor lokale skydeafdeling, men alligevel blev vi diskvalificeret af forbundet med den besked, at der ikke var plads til vort hold i B-

rækken, men vi måtte skyde individuelt i denne række.

Vi mener i Idrætsforeningen Posten, at det er meget forkert og er en utilfredsstillende måde, man har revideret propositionerne på, og vi må herved opfordre idrætsudvalget til endnu engang at tage en revision af dem, så man ikke oplever en sådan urimelig diskvalifikation mere, for ellers må man nok spørge sig, om det i det hele taget kan betale sig at kvalificere sig til disse stævner, når man alligevel ikke må deltage i slutrunden.

K. V. Pedersen, IF Posten, Fredericia

Idrætsudvalgets kommentar

I november måned 1974 indbød forbundet til et week-endmøde i Svendborg, hvortil kredsene blev anmodet om at sende en repræsentant for hver enkelt idrætsgren. Eneste punkt på dagsordenen var en revision af propositionerne i de enkelte idrætsgrene. Man må så gå ud fra, at kredsene i en så vigtig sag har sendt en repræsentant i hver af de idrætsgrene, de var interesseret i at få indflydelse på.

Som K. V. Pedersen konstaterer, blev opgaven løst, og der blev for skydningens vedkommende foretaget ændringer på forskellige punkter. Af de mest væsentlige skal følgende nævnes:

1. Der blev foretaget en klasseinddeling på 50 m, hvilket der ikke før havde været.
2. Der blev både på 15 m og på 50 m oprettet dameklasser.
3. Der blev lavet et nyt princip for klassificering af hold. Det havde hidtil været således, at bedste skytte tegnede holdet, og det indebar, at en enkelt skytte kunne trække et hold

Randers Firma-Sport er flyttet

op i en klasse, hvor det som hold betragtet slet ikke hørte hjemme.

Dette blev ændret til, at man nu klassificerer holdet som hold betragtet. Fordelen herved er, at et hold nu lettere vil kunne indplaceres blandt hold af nogenlunde tilsvarende styrke, uanset om man kommer fra et firma, der kun har de nødvendige 3 eller 4 skytter, og de måske indbyrdes har en vidt forskellig styrke.

4. Der blev lavet en oprykningsregel for hold fra kredsstævner til landsstævner. Det skulle sikre en nogenlunde korrekt klassificering, når man nåede frem til landsstævnet.

5. Der blev lavet fri tilmelding til kreds- og landsstævner, dog med mulighed for, at hovedbestyrelsen i særlige tilfælde kan begrænse tilmeldingen til landsstævner.

Hermed er vi fremme ved sagens kerne, idet det jo er det sidste punkt, der i det foreliggende tilfælde har givet anledning til problemer.

Da de reviderede propositioner blev vedtaget, var landsstævnet 1975 allerede fastlagt til Middelfart for skydningens vedkommende. Den begrænsede banekapacitet, man her råder over, 10 baner, gjorde, at hovedbestyrelsen måtte benytte sig af muligheden for at begrænse tilmeldingen. Dette blev gjort ved, at man begrænsede holdtilmeldingen til 2 hold i hver klasse fra hver kreds.

Når IF Posten ved kredsstævnet blev rykket en klasse op, fra C til B, var der altså ved tilmeldingen til landsstævnet tale om et B-hold. Da der i klasse B i forvejen var 2 hold, der havde skudt mere end IF Posten, og der kun kunne tilmeldes 2 hold i hver klasse, betød dette beklageligvis, at man ikke kunne deltage som hold, men kun individuelt, hvor der var fri tilmelding.

Tanken med de nye regler har naturligvis været, at der til landsstævnerne skal være fri

På et bestyrelsesmøde i september 1974 besluttede vi, at vi ville undersøge, om der var mulighed for at finde nogle lokaliteter, hvor vi kunne indrette os med kontor. Det skulle selvfølgelig være til overkommelig pris.

Chancen bød sig kort før jul, hvor vi »faldt« over en nedlagt slagterbutik, som ville kunne lejes for ca. 3.000 kr. om året plus varme.

Vi slog til og gik i gang med ombygningen, som har stået på lige siden, men nu er vi på det nærmeste færdige, og åbningsreceptionen fandt sted lørdag den 15. marts.

Det var en festlig formiddag med besøgende fra en lang række af vore klubber samt venner og repræsentanter fra organisationer, vi arbejder sammen med.

Arealet er på ca. 30 m² fordelt på 2 rum, 1 kontor med arkivrum og et mødelokale bagved, hvor vi også har indrettet os med køkkenbord. Arkivrummet er indrettet i det tidligere kølerum.

Nu glæder vi os til at tage de nye lokaler rigtigt i brug. Lokaler, der muliggør en bedre service over for vore klubber, som får væsentligt lettere ved at finde os. Vi har nu fået et hjem på Mariagervej 32.

Jørgen Riisom

tilmelding, og hvis det havde været tilfældet i Middelfart, havde der ikke været noget problem. Spørgsmålet er så, om muligheden for at begrænse tilmeldingen skal fjernes fra reglerne, eller der skal laves en fortolkning, der kan give dispensation i en lignende situation i fremtiden. Det vil jeg imidlertid overlade til det næste »Svendborg-møde« at afgøre.

Foreløbig kan jeg dog sige, at der bliver fri tilmelding til sommerstævnet i Viborg.

Carl Hammer, Idrætsudvalget

Øretæver i lange baner

Det varmer!

Overskriften er meget betegnende for det kursus, De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger havde indbudt til i Viborg på Gymnastikhøjskolen. Der var også sendt indbydelse til vort forbund, som mønstrede den ene halvdel af de 22 deltagere.

Dersom begge forbund havde indbudt til dette kursus hver for sig, er det for mig sikkert, at 22 mennesker havde mistet den insisterende oplevelse, det var at være deltager.

Lærerkrafterne var helt i top. Det var *Th. Behrens*, Århus Journalistkole, og *Jens Povelsen*, Samvirke (brugsforeningsbladet). Begge var uafhængigt af hinanden enige om, at det ikke tjener noget formål at rose. Man lærer mere af »dadler«, og det fik vi.

»Sommerfesten vedtog vi at afholde den 15/3 1975«. Hvis den 15/3 1975 er festdatoen, er det formodentligt vedtaget langt tidligere, sagde Th. Behrens, og det er rigtigt.

Dette var et eksempel på den måde, han påviste vore fejl, og hvor er der mange af den slags »bommerter« i de forskellige klubblade ud over landet, og vi blev præsenteret for en lang række af dem.

Jens Povelsen var også særdeles belærende, selvom han var knap så kras i sin kritik. Han gik i øvrigt mere ind på teknik og planlægning af stoffet.

Selve arrangementet var også udmærket, selvom vi sikkert kunne ønske en bedre indkvarteringsform. Når en sådan skole påtager sig kurset, må man forvente, at man også kan give os værelser. Vi var indkvarteret i Vandrerhjemmet (uden varmt vand, omklædningsrum o. lign.). Det vil jeg mene bør være anderledes, dersom vi skal fortsætte et kursus-samarbejde med DdGU, og det vil jeg anbefale, især hvis det kan betyde, at færre af vore kurser bliver aflyst på grund af deltageres antal.

Jørgen Riisom

Den 27. november modtog FFFIFs bestyrelse et brev, som i dobbelt forstand varmer. I brevet, der var fra direktør Aidt, Shell-Raffinaderiet, stod der bl. a.:

»Vor firmaklubs medlemmer har nu i snart 10 år nydt godt af de mange arrangementer og turneringer, som forbundet har afviklet.

Foruden at have hentet megen god motion og sundhed på »slagmarkerne« føler vi os overbevist om, at vore folk gennem de mange aktiviteter har styrket det indbyrdes kammeratskab, som igen på en positiv måde har virket fremmede for tonen og trivslsen på arbejdspladsen«.

Dette er ord, som varmer en bestyrelse, men denne ros af FFFIFs arbejde var ledsaget af mere varme:

»Som påskønnelse af det store og dygtige arbejde, Deres forbund udfører for firmaidrætten i Fredericia, vil vi gerne på anbefaling af vor egen firmaklub, Shell-Raff.-Klubben, have lov at forære Deres forbund en sauna til Deres klubhus i Hannerup«.

Dette er en gave, som alle, der benytter Hannerup, nok forstår at sætte pris på, så når brevet slutter således:

»Det er os derfor en glæde at give denne gave, som vi håber bliver til gavn og fornøjelse for firmaidrætten i Fredericia« kan vi som aktive sige, at dette håb ikke er ubegrundet, idet vi vil vide at benytte en sådan kommende facilitet med stor ivrighed.
ben.

Ovenstående artikel er klippet i Firma Sport Nyt, som er medlemsblad for Fredericia Fag- og Firma-Idrætsforbund, og vi forstår bestyrelsens glæde over gaven og navnlig over tanken. Vi kan vist godt være enige om, at det er for sjældent, en bestyrelse får den tak, den fortjener for et stort arbejde. Tillykke, Fredericia.

wor-

Hold reception noget oftere

Lydbånd til idrætsmærket

I tilslutning til den foregående artikel, »Det varmer«, har vi modtaget dette referat:

Lørdag den 12. april var en grå regnvejrsdag over det meste af landet, men i Fredericia skinnede solen. Her holdt Fredericia Fag- og Firma-Idrætsforbund indvielse af nye tilbygninger til klubhuset i Hannerup. Ved frivillig arbejdskraft er der bygget omklædnings- og baderum i gasbeton, og i tilgift er der indrettet en sauna, skænket af Shell-Raffinaderiet.

Til indvielsesreceptionen var der mødt repræsentanter fra Dansk Firmaidrætsforbund, Sydjyllandskredsen, Fredericia Samvirkende Idrætsklubber, Fredericia byråd samt en lang række firmaidrætsklubber.

FFFIFs formand, *Hans Borbjerg*, indledte med at rette en tak til sine bestyrelseskolleger og alle, der havde hjulpet til med byggeriet. Han sagde bl. a., at man i firmaidrættens i Fredericia var ikke så lidt stolte af at kunne klare sådan en opgave selv, når man så mange andre steder blot krævede ind hos det offentlige.

Fra alle sider blev der udtalt lovord om FFFIF. Borgmester *Ricard Pedersen* udtrykte sin personlige glæde over den nye udvidelse. Han havde i sin tid været med til at spille den allerførste fodboldkamp i Hannerup – i øvrigt sammen med DFIFs tidligere formand, *Henry Jepsen* – og han var glad for, at det var firmaidrættens, der viste vejen i Fredericia. Han sluttede med at udbringe et leve for FFFIF og specielt for Hans Borbjerg.

Der var også mange gaver til værtsfolkene, mest kontante beløb, og da det var første gang i sammenslutningens snart 25-års historie, man afholdt reception, fik man et vink om, at det måske var en idé at holde det noget oftere.

K. J. A.

Til Idrætsmærkets gruppe II, Almen formprøve, foreligger nu lydbånd indspillet af musiklærer Niels Peter Selander.

Lydbåndet omfatter 2 opvarmningsprogrammer à ca. 10 minutter for herrer og 1 opvarmningsprogram à ca. 12 minutter for damer.

Båndet findes foreløbig kun på spole, båndhastighed 9,5 cm/sek.

Pris pr. bånd kr. 45,00 incl. moms, frit leveret fra Idrætsmærkets kontor, Østerbrogade 79, 2100 København Ø. Telefon 01 76 TRia 19 06. *Geert Jørgensen*

Gymnasieskoler skal stilles til rådighed

Undervisningsministeriet har vedrørende anvisning af lokaler i amtskommunale gymnasieskoler til fritidsundervisning sendt følgende skrivelse til samtlige amtsråd, samt Københavns og Frederiksberg kommuner:

»På givent foranledning skal man meddele, at lokaler i amtskommunale gymnasieskoler skal stilles vederlagsfrit til rådighed for fritidsvirksomhed for børn og unge og fritidsundervisning for voksne.

Disse lokaler ligestilles herved med statslige lokaler, der i henhold til § 34, stk. 3, og § 62, stk. 3, vederlagsfrit skal stilles til rådighed med fornødent inventar og undervisningsmateriel, imod at kommunen afholder udgifterne til lys, varme, bad, rengøring samt fornøden skolebetjentbistand.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.800 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (01) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
13. maj 1975

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s, Struer

27357

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45.

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92.

Niels Bak Andersen, Frejasvej 1,
8500 Grenå. Tlf. (06) 32 30 72.

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing.
Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.
Tlf. (09) 98 15 06.

Jørgen Olsen, H. C. Andersensv. 19,
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29.

Ole Olsen, Elmevej 13,
Flakkeberg, 4200 Slagelse.
Tlf. (03) 58 62 95.

Erling Thorsen, Peter Freuchsv. 31,
9000 Ålborg. Tlf. (08) 14 24 62.

Det skrev andre blade

Lokaler søges

Store og brugbare lokaler, ca. 10.000 m², søges til for-
ening med en driftig og dynamisk ledelse.

Et eventuelt »lejemål« vil strække sig fra ca. 1.3. til
1.5.1975.

Fuld diskretion er en selvfølge.

Henvendelse til SFS billet mrk. »Loppemarked 75«.

(Sønderborg Firma Sport,

medlemsblad for sammenslutningen af samme navn)

En slutbemærkning

Med dette sidste nummer, som jeg redigerer, vil jeg ger-
ne bringe en varm tak til alle for den tid, hvor jeg har
haft den glæde og fornøjelse at være Idrætspostens re-
daktør.

En tak til læserne for deres langmodighed.

En tak til dem, der har beriget bladet med indlæg – –
og en bøn om at overføre udvist forståelse og venlighed
til min efterfølger.

(Irving Møller i Idrætsposten,

medlemsblad for Postens Idrætsforbund)

Men han fortsætter ufortrødent

Og så kom overraskelsen! – Jeg modtog simpelt hen in-
tet stof – intet tilbud om annoncer – ikke en eneste lille
tilkendegivelse om, at det var en god idé med dette
blad.

(Red. (Carl Lund) i Kalundborg Firmasport,

medlemsblad for sammenslutningen af samme navn)

Ny, men der var ikke andre

Red: Du er blevet FFKs nye formand, hvad fik dig til
at overtage denne post?

Form: Vi kunne jo desværre ikke overtale Gunner Gra-
vesen til at fortsætte. Kjeld Mølgaard havde vi snakket
en del med om at overtage formandsposten, men så ville
vi jo samtidig miste en god kasserer. Næstformanden,
Chr. Jensen, er for ny, og det synes jeg faktisk også, jeg
selv er, men der var altså ikke andre.

(Bent Hansen i FFK-Bladet,

medlemsblad for Frederiksbavn Firma Klubber)